

maggama jänud ning ärrakülmanud. Kes jõuab Anna ehmatust ülesrääkida kui tema liggemale jõudes oma norema wenna ja ühe tuttawa nabri lapse siin üles leidis. Tema ei teadnud esimesel silmapilgul mis ta pididi teggema; ehmatust panni tedda wärrisema; pärrast sedda wöttis ta oma pä ja kaela rätiku maha, tõmbas lapsed lumie seest wälja, mässis neid rätikutude sisse ja wöttis neid mõllemid korraga sülle. Koorem olli rassem kui tüttarlaps arwand, siiski ei raadsind tema lapsi teine teisest lahutada, waid kandis neid, wahete peal puhkades, mõllemid eddasi. Küllasse olli weel liggi kaks wersta maad ja tee olli tuisuga raske. Anna langes wiimaks koorma alla maha ja tundis jõudu lõppemas; seal pallus tema kõigest süddamest Jumalalt abbi ja kattis lapsed oma kuega kinni. Mattufese ajja pärrast kuulis tema rahwa häelitsemise ja näggi iljemine ka mehi, sedda ta oma külla rahwaks tunnistas; Anna issa ja nabri lapse issa ollid nende ulgas, ja kõik ollid ühes wälja läinud ärrakadund lapsi otsima. Need peastid Anna koormast ja kandid lapsed küllasse.

Siin tulles nüüd miiso juttu kõige kenam tüd, se on, et mõllemad külma kätte kohmetanud lapsed jälle ellusse ärkasi! ja kül luggeja, kes isse armastaw lapse wanem on, sedda ärra mõistab, mis rõem neil wanemil sai ollema. Kõik külla rahwas rõemustas nendega ja auuwäärt kirriko õppetaja, kes ka juhtumisest sõnumid janud, jutlustas pärrast lõunasjes

jutlusjes selle asja üle ja wüdis rahwale selletada: kudda ka õnnetuse läbbi suur hä wõib sündida; sest kui Anna katti läinud kelt koera rakkest ei olleks peastnud, ei tea kas siis lapsi ni ruttust olleks üles leitud et jälle ellusse ärratud. Nõnda mõistab Jumala elde oolekandmine ja arm kõik willetsused meile kassuks kända. Sedda ja weel mitto muud kenna maenitsuse sõnna rääkis õppetaja ärda meelega, mis läbbi kuuljad — kelle seltsis ka Anna issaga olli — süddame liikumist tundsid et neil wessi silma tõusis. Teisel päwal sai sesifiane luggu ka Kölni linnas teadawaks ja olli seal seitungides luggeda, kust seest meie luggu Kalendri-luggejadele wälja kirjutasime, et nemad sedda kindlast tähele pannes, mis õppetaja kirrikus ütles, sest se on üks wägga ketta nint tõssine õppetus, ja tulles õnnelikkus iggamees kiita, kes sedda omas süddames tallele paneb ja siis, kui tarwis on, selle sõna järrel ostab ellada.

Lühikene õppetus ellawa lomadest.

Et meie maa rahwale aega möda ka pissut õppetust saaks mõnest ellawast loomast mis liggemal ehk kaugemal wõeral maal sigginewad ja Jumala suurt wägge ning tarkust ülestunnistawad, jeks on Kalendri-wälja-andja nõuks wõtnud tänawo nõnda kui üle miñewal aastal jälle üht ja teist looma luggejale selletada ja ellaja kujuk pildilese peal silma ette ülespanna. Sejamä armo rikas taewane Issa, kes